

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای سربازان اردوهای مسلمانان! آیا در میان شما مردی با رشادت وجود ندارد؟

(ترجمه)

اینک قریب یک ماه از زمان شروع تهاجم وحشیانه یهود به نوار غزه، بلکه به کرانه و لبنان می‌گذرد؛ کشتار انسان‌ها اعم از مسنین، کودکان و زنان و ویران کردن همه‌چیز، همچنان ادامه دارد. آنچه یهود انجام می‌دهد، از هرگونه جنایت و عدوانی فراتر رفته، اما حکام همچنان خاموش اند و اگر سخنی هم به زبان آورند، تنها آمار شهداء و مجروحین و اماکن ویران شده را می‌دهند و بس!

﴿صُمْ بِكُمْ عَمِّي فَهُمْ لَا يَعْفُلُونَ﴾ [بقره: ۱۷۱]

ترجمه: کر، گنگ و کور اند و آنان نمی‌اندیشند.

شکی نیست که واقعیت این حکام، واقعیتی کاملاً باطل است، البته این واقعیت از آنان بعید نیست؛ زیرا به اشاره انگشت دولت‌های استعمارگر کافر در گردش اند؛ دقیقاً همان چیزی را به زبان می‌آورند که دولت‌های استعمارگر می‌گوید و همان کاری را انجام می‌دهند که استعمارگران می‌خواهند... تمام‌قد در خدمت باداران خود ایستاده، مرزها را مقدس می‌شمارند و با صراحت اعلان می‌نمایند که امنیت ملی‌شان خط سرخ بوده و هرگز اجازه نخواهند داد کسی از آن بگذرد. آنان فراموش کرده اند و یاهم تظاهر به فراموشی می‌کنند که سرزمین‌های مسلمانان یکی است، چه در دورترین نقطه زمین قرار داشته باشد و یا در نزدیکترین آن، مانند غزه و امثال آن که از هوای آن تنفس می‌کنید و به آسمان آن می‌نگرید!

ای سربازان اردوهای مسلمانان!

چرا این خون‌های برادران تان که در غزه پرپر شده ریختانده می‌شود، بالای شما هیچ تأثیری ندارد؟! مگر فریادهای کودکان، آه و ناله زنان و یاری‌خواهی بزرگسالان غیرت شما را تحریک نمی‌کند تا به یاری آنان بشتابید؟!

﴿وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُم فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ [انفال: ۷۲]

ترجمه: اگر در دین از شما نصرت خواستند، شما مکلفید به آنان نصرت دهید.

چرا آیات الله قوی و جبار شما را به حرکت نمی‌آورد تا مردانه در برابر رژیم یهود بایستید؟!

﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصَرِّكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ [توبه: ۱۴]

ترجمه: با آنان بجنگید تا الله به دست شما عذاب‌شان کند و خوار و سرکوبشان سازد و شما را بر آن‌ها پیروزی بخشد و دل‌های که مؤمن اند، مرهم نهد.

چرا دل‌های تان برای یکی از دو نیکویی نمی‌تپد؛ عزت در دنیا و پیروزی در آخرت و رضایت الله بزرگ؟! مگر این فرموده الله سبحانه و تعالی زبان حال شما نیست:

﴿قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ﴾ [توبه: ۵۲]

ترجمه: بگو آیا برای ما جز یکی از این دو نیکویی {یعنی پیروزی یا شهادت} را انتظار دارید؟ در حالی که ما انتظار می‌کشیم که الله از جانب خود یا به دست ما عذابی به شما برساند، پس شما انتظار بکشید که ما هم با شما منتظریم.

ای سربازان اردوهای مسلمانان!

آیا اطاعت از الله بهتر است یا اطاعت از حکام‌تان که به جنگ الله و رسول‌اش برخاسته و دشمنان الله و رسول‌اش را به دوستی برگزیده اند؟! آیا اطاعت از رب بهتر است که فرمود:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجْرَةٍ تُنَجِّبُكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ (١٠) تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ دَلِّكُمْ خَيْرَ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [صف: ١٠-١٢]

ترجمه: ای مؤمنان، آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذابی دردناک می‌رهاند؟ [آن تجارت این است که به الله و پیامبرش ایمان آورید و با اموال و جان‌هایتان در راه الله جهاد کنید، که اگر بدانید این برای شما بهتر است تا گناهان شما را ببیمزد و شما را به باغ‌هایی که در زیر آنها جویبارها روان است و در مسکن‌های پاکیزه [و مرتب] در بهشت‌های جاوید داخل کند، که این [همان] کامیابی بزرگ است.

آیا اطاعت از الله بهتر است یا از حکامتان؟ همین حکامی که امنیت ملی خود را در برابر غزه و مردم آن ترجیح می‌دهند؛ در حالی که غزه در فاصله چند قدمی آنان موقعیت دارد؟! بدانید که اگر شما از این حکام اطاعت کنید، همین حکامی که از کفار استعمارگر پیروی می‌نمایند و تمام هم و غم شان این است که چند روز بیشتری بر اریکه‌های ناپایدار قدرت تکیه زده باشند، این اطاعت نه در دنیا برای شما نفعی خواهد داشت و نه هم در آخرت و هرگونه توجیه و دلیلی برای اطاعت از آنها در قیامت بی‌اساس و بی‌فایده خواهد بود. الله متعال می‌فرماید:

﴿إِنَّ تَبْرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ﴾ [بقره: ١٦٦-١٦٧]

ترجمه: آنگاه که پیشوایان از پیروان بیزاری جویند، در حالی که عذاب را مشاهده می‌کنند؛ روابط و پیوندها تماماً از آنها بریده شود، و کسانی که [کورکورانه] پیروی کردند، گویند: ای کاش برای ما بازگشت [به دنیا ممکن] بود تا ما نیز از پیشوایان کفر بیزاری می‌جستیم، همان گونه که آنها از ما بیزاری جستند، این چنین الله اعمالشان را که موجب حسرت‌هایی برایشان است، به آنها نشان می‌دهد؛ در حالی که ایشان هرگز از آتش بیرون رفتنی نیستند.

ای سربازان اردوهای مسلمانان!

رژیم یهود هرگز توان جنگ (واقعی) و قتال را ندارد! آنان بسیار بزدل و جبان اند و الله متعال آنان را سخت ذلیل و حقیر نموده، چنانچه مشاهده نمودید که تعدادی جوان مؤمن از برادران تان با سلاح‌هایی که هرگز با سلاح‌های یهود قابل مقایسه نیست، توانستند با قدرت تمام به آنان حمله‌ور شوند و یهودیان از مقابل آنان فرار نموده و برای حمایت از خود به طیاره‌ها پناه می‌برند.

﴿لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقْتَلُوا يُوَلَّوْكُمْ الْأَدْبَارَ نُمْ لَا يُنصَرُونَ﴾ (١١١) ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ أَيْنَ مَا تَقَفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَيَأْخُذُ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ [آل عمران: ١١١-١١٢]

ترجمه: [آنان] جز آزاری [ندک] هرگز به شما زیانی نمی‌رسانند و اگر با شما بجنگند به شما پشت خواهند نمود و آنگاه یاری نخواهند شد. [یهودیان] هرکجا یافت شوند، [مهر] خواری بر آنان زده شده است، مگر به پیمان الله درآیند و پیمان مردم را بپذیرند [اما] آنان به خشمی از الله گرفتار آمدند، و [مهر] خواری و زبونی بر آنان زده شد [و] این بدان سبب بود که آنان به آیات الله کفر می‌ورزیدند و پیامبران را به ناحق می‌کشتند [و همچنین] این [عقوبت] به خاطر آن بود که نافرمانی می‌کردند و [همواره از قانون] تجاوز می‌نمودند.

ای سربازان اردوهای مسلمانان!

آیات الله سبحانه و تعالی را به یاد آورید! احادیث رسول الله صلی الله علیه وسلم را به یاد آورید! قهرمانی‌های اصحاب رضی الله عنهم را به یاد آورید! قربانی‌دادن‌های آباء و اجدادتان را به یاد آورید! فریاد "وامعتصماه" را به یاد آورید! جواب خلیفه مسلمانان را به یاد آورید که گفت: «جواب را پیش از آن که بشنوی، برایت نشان خواهم داد»! آزادی قدس از چنگال صلیبیان را به یاد آورید! عین جالوت و نابودی تاتار را به یاد آورید! محمد فاتح و فتح قسطنطنیه را به یاد آورید! عظمت اسلام و خیری را به یاد آورید که الله سبحانه و تعالی نصیب امت اسلام فرموده!

ای سربازان اردوهای مسلمانان!

پیش به سوی نصرت الله و فتح قریب و بشارت دادن به مؤمنین و نصرت دادن به غزه و مردم (مظلوم) آن! اگر حکام در برابر شما ایستادند، آنان را محکم بر زمین بکوبید و راه خویش را به جانب نصرت دادن به برادران خود ادامه دهید و چنان شوید که الله سبحانه و تعالی امر نمود:

﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا﴾
[نساء: ۱۰۴]

ترجمه: و در تعقیب و جستجوی آن گروه (کفار) سستی نوزید؛ زیرا اگر شما درد و رنج می‌کشید، پس قطعاً آن‌ها نیز درد و رنج می‌کشند، همان طور که شما درد و رنج می‌کشید و [لی] شما چیزی را از الله امید دارید که آن‌ها امید ندارند، و الله دانای حکیم است.

ای سربازان اردوهای مسلمانان!

شکی نیست که شما می‌دانید فلسطین سرزمینی مبارک و بخشی از خاک اسلام است و درست نیست یهود بر آن مسلط باشند و مسأله ایجاد دو دولت در این سرزمین هیچ‌گونه توجیهی ندارد، بلکه این سرزمین چنان که عمر فاروق آن را فتح نمود و خلفای راشدین از آن حفاظت نمودند، صلاح‌الدین ایوبی آزاداش نمود و عبدالحمید از آن محافظت کرد، اینک نیز دیری نخواهد گذشت که در پی تلاش جنود صادق الله سبحانه و تعالی، یک بار دیگر برای مسلمانان برگردانیده خواهد شد؛ همان جنودی که مصداق این حدیث رسول الله صلی الله علیه و سلم قرار می‌گیرند:

«لَتَقَاتِلَنَّ الْيَهُودَ فَلَتَقْتُلَنَّهُمْ...؛ قطعاً شما با یهود خواهید جنگید و قطعاً شما آنان را به قتل می‌رسانید.» (این حدیث را مسلم از ابن عمر روایت نموده).

ای سربازان اردوهای مسلمانان!

مگر در میان شما مردی با رشادت وجود ندارد تا شما را به جانب نصرت الله و رسول‌اش رهبری کند؟! مگر در میان شما مرد با رشادت وجود ندارد تا شما را به جانب این فرموده الله رهبری کند:

﴿نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ﴾ [صف: ۱۳]

ترجمه: نصرت از جانب الله و پیروزی نزدیک است.

پیش به سوی استجابت به فریادهای امت، پیش به سوی نصرت دادن به سرزمین مبارکی که پیوسته از شما یاری می‌طلبد!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (۷) وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلٌ أَعْمَالُهُمْ﴾ [محمد: ۷-۸]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر الله را یاری کنید او هم شما را یاری می‌کند و گام‌هایتان را استوار می‌دارد.

این از آن روست که آنان آنچه را الله فرو فرستاد، خوش نداشتند، در نتیجه [الله نیز] عمل‌هایشان را تباه نمود.

از بیانات عالم جلیل‌القدر، عطاء بن خلیل ابورشته، امیر حزب‌التحریر

17 ربیع الآخر 1445 هـ.ق.

1 نومبر 2023 م.

مترجم: عبدالله دانشجو